УДК 330; 339.9

О. О. Бабіч,
аспірант, кафедри бізнес-економіки та підприємництва,
Київський Національний економічний університет імені В. Гетьмана
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0007-4450-113X

DOI: 10.32702/2306-6814.2025.20.245

СУТНІСТЬ КОМПЛАЄНС-РИЗИКІВ ПІДПРИЄМСТВА ТА МЕТОДИ ЇХ ІДЕНТИФІКАЦІЇ

O. Babich,
Postgraduate student of the Department of Business-economy and enterpreneurship,
Kyiv National Economic University named after V. Hetman

THE ESSENCE OF AN ENTERPRISE'S COMPLIANCE RISKS AND METHODS FOR THEIR IDENTIFICATION

У статті обгрунтовується актуальність мінімізації комплаєнс-ризиків для підприємств у умовах глобалізації та зростання регуляторного тиску. На основі етимології понять "комплаєнс" і "ризик" та огляду нормативних рамок узагальнено підходи до трактування комплаєнс-ризику й показано їхню варіативність у науковій літературі. Виокремлено методологічні прогалини: відсутність явної ризикової компоненти (ймовірність/невизначеність), неповнота наслідків (операційні, стратегічні, втрачені вигоди), недооцінка ролі третіх сторін та розмитість межі між ідентифікацією й оцінюванням. Сформульовано ціль дослідження — синтез цілісної дефініції комплаєнс-ризику та обгрунтування операційного алгоритму ідентифікації, сумісного зі стандартами ISO/IEC. Запропоновано восьмикрокову процедуру (контекст, перелік вимог, структурування, моделювання, конкретизація, комбінована верифікація, SWOT, карта/реєстр ризиків), що знижує суб'єктивізм, підвищує прозорість і готує грунт для автоматизації процесів комплаєнс-менеджменту.

Within the backdrop of globalisation and the growing demand from regulatory authorities, the article provides evidence that demonstrates the significance of minimising compliance risks for businesses. As a result of increased competition and more stringent rules, it is becoming increasingly important for organisations to successfully manage compliance risks in order to ensure their continued existence and growth. The first part of the article is dedicated to investigating the origins of words "compliance" and "risk," which serves as a solid foundation for comprehending the meanings of these terms in the context of a business setting. This analysis examines the regulatory frameworks that are already in place and provides a summary of the many approaches to understanding compliance risk. It places particular emphasis on the wide-ranging influence that compliance risk has across different industries.

The literature is subjected to a critical review, which reveals several methodological gaps. These gaps include the absence of a clear risk component (probability/uncertainty), an incomplete consideration of the consequences (operational, strategic, lost benefits), the role of third parties, and a lack of clarity between risk identification and assessment. This article highlights the study objective, which is to synthesise a comprehensive definition of compliance risk that rectifies these gaps and justifies an operational identification method that is compatible with ISO/IEC standards. The purpose of this research is to solve the challenges that have been encountered.

In order to improve the identification of compliance risks, the article suggests a procedure consisting of eight steps. These steps include defining the context, listing relevant requirements, structuring data, modelling risks, specifying threats, conducting combined verification, performing a SWOT analysis, and creating a risk map or register. This approach lessens the influence of subjectivity, boosts transparency, and lays the groundwork for automating compliance management. As a result, it enables organisations to manage their risks in a more efficient manner and align themselves with international standards, which ultimately results in improved corporate governance and more efficient risk control.

Ключові слова: комплаєнс, ризик, ідентифікація, регулювання, картографування ризиків.
Key words: compliance, risk, identification, regulation, risk mapping.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

У сучасних умовах глобалізації та зростання регуляторного тиску на бізнес проблематика мінімізації комплаєнс-ризиків набула особливої ваги для підприємств усіх секторів. Термін "комплаєнс" (від англ. to comply — "дотримуватися, відповідати") фіксує ідею підпорядкування діяльності підприємства вимогам локального та міжнародного законодавства, галузевих стандартів, внутрішніх нормативних документів і етичних норм. У теоретико-правовому вимірі комплаєнс охоплює дотримання правових, галузевих та організаційних стандартів, кодексів, принципів належного врядування та соціально-етичних норм [1].

Розуміння "ризику" як загрози має глибоке етимологічне коріння — від лат. resicum/risicum/riscus ("риф", "скеля"), що метафорично передає небезпеку зіткнення судна з перешкодою [2]. Класичні підходи трактують ризик як "об'єктивовану невизначеність щодо настання небажаної події" (А.Г. Віллет) та розмежовують "ризик" і "невизначеність" через опозицію "об'єктивної" і "суб'єктивної" ймовірностей (Ф. Г. Найт) [3; 4].

Узгоджуючи етимологію "комплаєнс" і "ризик", комплаєнс-ризик доцільно розглядати як загрозу для підприємства, що виникає через недотримання застосовних нормативних вимог. Поняття вперше системно кодифіковано Базельським комітетом з банківського нагляду (2004) як "ризик санкцій, фінансових збитків або репутаційних втрат унаслідок недотримання законів, нормативних актів, кодексів поведінки чи стандартів належних практик" [5]. Надалі рамка суттєво розширилася за межі банків, що відображено у G20/OECD "Принципах корпоративного управління" (оновлення 2023) з наголосом на системах внутрішнього контролю, етики й комплаєнсу та на відповідності антикорупційним конвенціям [6]. Стандарт ISO 37301:2021 визначає комплаєнс-ризик як імовірність виникнення та наслідки невиконання комплаєнс-зобов'язань і підкреслює універсальність вимог для організацій будь-якого типу [7].

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

У літературі наявна значна варіативність дефініцій і акцентів. Т.О. Кобєлєва пропонує широке трактування комплаєнс-ризику як ризику санкцій, фінансових втрат, репутаційної шкоди, особистої відповідальності членів ради директорів, внутрішніх і зовнішніх злочинів тощо; для промислових підприємств — як ризик застосування юридичних/регуляторних санкцій, суттєвих фінансових збитків, втрати частки ринку чи репутації внаслідок невідповідності законам, інструкціям, правилам і кодексам [8]. І.М. Чмутова та співавт. формулюють банкоцентричну дефініцію з фокусом на збитках/санкціях/недоотриманих доходах і порушеннях нормативних актів, ринкових стандартів, етики та внутрішніх документів [9].

В. фон Розен виокремлює типові сфери виникнення ризиків (експортні обмеження, закупівлі, корупція, маніпулювання балансом, антимонопольні порушення, соціальні стандарти, IT) [10]. В.В. Гура акцентує комплаєнс як відповідність діяльності підприємства законодавству та етичним нормам і як систему контролю з фокусом на антикорупційних завданнях [11]. Ф. Богнар і співавт. пропонують лаконічне визначення як "будь-яка подія з негативними юридичними або репутаційними наслідками" та демонструють PRISM-метод для пріоритизації комплаєнс-ризиків у банках [12]. С.А. Шелудько та А.С. Єгорова описують комплаєнс як систему заходів з дотримання внутрішніх і зовнішніх вимог на всіх рівнях організації; відповідно, комплаєнс-ризик — ризик недотримання таких вимог [13]. Л. Коделашвілі включає юридичні/регуляторні санкції, фінансові й репутаційні втрати як наслідки невідповідності законам, регуляціям, кодексам і стандартам саморегулювання [14].

У вітчизняному нормативному полі НБУ визначає комплаєнс-ризик як ризик збитків/санкцій/додаткових втрат/недоотриманих доходів/втрати репутації через невідповідність діяльності фінансової компанії вимогам законодавства та іншим прийнятим правилам/стандартам/кодексам [15]. Нерозв'язані частини проблеми стосуються: (1) явного включення ризикової компоненти (невизначеність/ймовірність), (2) повноти наслідків

(фінансові, операційні, стратегічні, втрачені вигоди), (3) ролі третіх сторін (дистриб'ютори, посередники, підрядники), (4) чіткої межі між ідентифікацією та оцінюванням ризиків і (5) вимог до артефактів виходу (реєстр, власники, індикатори, джерела даних).

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Синтезувати цілісну дефініцію комплаєнс-ризику, яка узгоджує сильні сторони існуючих підходів і усуває їхні методологічні прогалини, та обгрунтувати операційно-придатний алгоритм ідентифікації комплаєнс-ризиків, сумісний зі стандартами ISO/IEC.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Етимологічні й класичні економічні підходи до ризику акцентують невизначеність як ядро поняття [2—4]. У сфері комплаєнсу нормативні рамки визначають джерела зобов'язань (закони, регуляції, кодекси, стандарти), очікувані поведінкові моделі, механізми контролю та наслідки невиконання [5—7]. Звідси випливає: комплаєнс-ризик є функцією невідповідності вимогам і якості системи контролю, причому він перехресно взаємодіє з іншими класами ризиків (операційним, правовим, репутаційним, стратегічним).

Порівняння підходів демонструє спектр від вузьких (юридичні/репутаційні наслідки) до широких (додають фінансові, операційні, стратегічні ефекти та втрачені вигоди) дефініцій: у Кобєлєвої — широта наслідків і джерел, але часткове змішування із суміжними категоріями (напр., шахрайство як окремий операційний ризик) та брак явної "ризикової" компоненти [8]; у Чмутової — банківська специфіка й тісний зв'язок з управлінням контролями [9]; у фон Розен — переліковий підхід без явної оптики ймовірності [10]; у Гури — антикорупційно-системний фокус [11]; у Богнара та співавт. — лаконічність і методика PRISM [12]; у Шелудька-Єгорової — системність відповідності на всіх рівнях, але визначення через причину ("недотримання"), а не через результат [13]; у Коделашвілі — акцент на саморегулювання, але без належної уваги до внутрішніх політик і третіх сторін [14]; у НБУ — регуляторне визначення з переліком наслідків і джерел норм [15].

Комплаєнс-ризик — це невизначеність щодо настання для підприємства несприятливих наслідків (юридичних, фінансових, операційних, стратегічних та/або репутаційних), включно з недоотриманою вигодою, зумовлена невиконанням або неналежним виконанням обов'язкових (закони, регуляції, судові рішення, дозволи, контракти) і добровільно прийнятих вимог (внутрішні політики, кодекси етики, галузеві й внутрішні стандарти) унаслідок дій або бездіяльності внутрішніх суб'єктів та/або третіх сторін; ризик охоплює як події порушення, так і системні прогалини контролю, що підвищують їх імовірність, і взаємодіє з іншими класами ризиків.

У загальному циклі управління ризиками (контекст, ідентифікація, аналіз, оцінювання, мінімізація, моніторинг) ідентифікація є самостійним етапом, що завершується формалізованим реєстром ризиків, а не їх попереднім кількісним вимірюванням [16]. Зведення ідентифікації до оцінки ймовірності — методологічна помилка.

Лексикографічно ідентифікація — "акт розпізнавання/найменування", у проєктному менеджменті — процедура документування атрибутів ризиків і їхніх можливих ефектів [17]. У комплаєнс-контексті корисні два варіанти: вимоговий (від карти зобов'язань/заборон) і фактологічний (від спостережуваних процесів/практик) [18]. Нормативний глосарій ДСТУ ISO Guide 73:2013 фіксує триєдність "виявлення — розпізнавання — опис" та легітимує різні джерела даних (історичні, теоретичні, експертні, запити стейкхолдерів) [19]. У прикладних роботах для агробізнесу ідентифікацію позиціонують як першочерговий етап із чітким алгоритмом (зовнішнє/внутрішнє середовище, фактори ризику, зважження) [20].

ISO 31000:2018 рекомендує враховувати матеріальні/нематеріальні джерела, причини/події, загрози/можливості, вразливості/спроможності, зміни контексту, індикатори, часові фактори, обмеження знань і упередження учасників; IEC 31010 конкретизує техніки (зокрема опитування стейкхолдерів) і визначає очікуваний вихід — список/карту ризиків із подіями, причинами та наслідками [24; 25]. Як допоміжний інструмент може застосовуватися SWOT-аналіз [23]. Практично доцільно комбінувати вимогово орієнтований і фактологічний підходи [18; 22]. Уточнення пропонують С. Ісая та Т. Махлер: (1) визначення джерел вимог (обов'язкових і добровільних) з опорою на бізнес-цілі; (2) складання переліку зобов'язань/заборон у стандартизованій формі; (3) структуризація у таблицях/матрицях; (4) шаблонне моделювання; (5) конкретизація загальних загроз до контекстних сценаріїв [1; 21]. Такий підхід знижує суб'єктивізм, підвищує прозорість і придатний до автоматизації.

На основі синтезу ISO/IEC, підходів Ісая-Махлер, Бенедека-Богнара, Ніколас-Мей та прикладних джерел пропонується восьмикрокова процедура ідентифікації комплаєнс-ризиків:

1. Визначення нормативного та бізнес-контексту. Ідентифікація всіх обов'язкових (закони, регуляції, судові рішення, дозволи, договори) та добровільних (внутрішні політики, кодекси етики, галузеві/внутрішні стандарти, принципи належного врядування) вимог; фіксація бізнес-цілей.

2. Перелік зобов'язань і заборон. Шаблони "суб'єкт повинен/не повинен виконувати дію щодо об'єкта" мінімізують пропуски [1].

3. Структурування вимог. Таблиці/матриці для подальшої візуалізації й автоматизації (шаблон Ісая-Махлер) [21].

4. Моделювання ризиків. Перенесення елементів у графічні моделі; встановлення зв'язків із процесами/ролями; побудова сценаріїв "джерело/причини → подія порушення → наслідки".

5. Конкретизація загроз. Адаптація до контексту підприємства, фіксація точок взаємодії з третіми сторонами та зон процесної вразливості [1].

6. Верифікація (combined approach). Перехресна перевірка нормативної відповідності (вимоговий підхід) і "реальності процесів" (фактологічний підхід) [22].

7. SWOT-аналіз як стратегічний фільтр. Виявлення внутрішніх сильних/слабких сторін і зовнішніх можливостей/загроз, що модифікують комплаєнс-ризики [23].

8. Карта та реєстр комплаєнс-ризиків. Фінальний артефакт — формалізований реєстр із власниками ризиків, посиланнями на джерела даних, припущеннями, індикаторами раннього виявлення; числове оцінювання — поза межами стадії ідентифікації (виконується на етапах аналізу/оцінювання) [19; 24; 25].

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

У проведеному дослідженні обгрунтовано, що комплаєнс-ризик доцільно розглядати як ризик-невизначеність настання несприятливих наслідків (юридичних, фінансових, операційних, стратегічних, репутаційних), включно з втратою вигоди, який виникає через невиконання або неналежне виконання як обов'язкових, так і добровільно прийнятих вимог. Такий підхід відповідає сучасним міжнародним стандартам і рамковим документам, що визначають основні орієнтири комплаєнс-менеджменту. Аналіз наукових праць показав значну варіативність дефініцій, яка коливається від вузького тлумачення (санкції та репутаційні втрати) до більш широкого (включення фінансових, операційних і стратегічних наслідків). При цьому низка ключових аспектів, наявність ризикової компоненти, роль третіх сторін, чітка межа між ідентифікацією та оцінюванням ризиків, залишаються недостатньо відображеними.

Узагальнення нормативних документів та академічних підходів дозволило сформувати висновок про те, що ідентифікація комплаєнс-ризиків повинна розглядатися як самостійний етап циклу ризик-менеджменту, який завершується формалізованим реєстром ризиків, а не передчасною кількісною оцінкою. Ефективним є поєднання вимогово орієнтованого та фактологічного підходів, доповнених шаблонним моделюванням та SWOT-аналізом, що підвищує прозорість, знижує рівень суб'єктивізму та створює умови для автоматизації процесів. Запропонована восьмикрокова процедура ідентифікації комплаєнс-ризиків узгоджується зі стандартами ISO та IEC і забезпечує практичну можливість інтеграції у системи управління ризиками підприємств.

Перспективи подальших досліджень у цій сфері полягають у розробці галузевих таксономій сценаріїв "джерело-подія-наслідки", розширенні підходів до управління ризиками у сфері цифрового комплаєнсу та кібербезпеки, інтеграції процедур third-party risk management, побудові систем індикаторів раннього виявлення, а також у створенні методологічної основи для автоматизованих рішень на базі GRC-платформ і технологій обробки природної мови. Окремого значення набувають крос-країнові емпіричні дослідження, які дозволять порівняти особливості інституційних середовищ та оцінити їхній вплив на ефективність ідентифікації комплаєнс-ризиків. Таким чином, подальший розвиток цієї проблематики потребує міждисциплінарних підходів, що поєднують правові, управлінські та технологічні інструменти для підвищення стійкості підприємств у складному регуляторному середовищі.

Література:

1. Esayas, S., and Mahler, T. (2015), "Modelling compliance risk: a structured approach", Artificial Intelligence and Law, vol. 23, no. 3, pp. 271—300.

2. Sandoval, V. (2016), "The origins of the word "risk" (etymology)", available at: https://vicentesandoval.wordpress.com/2016/02/23/the-origins-of-the-word-risk-etymology/ (Accessed 6 June 2025).

3. Willett, A.H. (1901), The Economic Theory of Risk and Insurance, Columbia University Press, USA, New York.

4. Knight, F.H. (1921), Risk, Uncertainty and Profit, Houghton Mifflin, USA, Boston-New York.

5. Basel Committee on Banking Supervision (2004), The Compliance Function in Banks (Consultative document), available at: https://www.bis.org/publ/bcbs103.pdf (Accessed 6 June 2025).

6. G20/OECD (2023), Principles of Corporate Governance, available at: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2023/09/g20-oecd-principles-of-corporate-governance-2023_60836fcb/ed750b30-en.pdf (Accessed 8 June 2025).

7. ISO 37301:2021 (2021), Compliance Management Systems — Requirements With Guidance for Use, available at: https://isocert.org.ua/iso-37301/ (Accessed 9 June 2025).

8. Кобєлєва, Т.О. Сутність та визначення комплаєнс-ризику. Вісник НТУ "ХПІ". Серія: Економічні науки. 2020. № 2020. С. 116—121.

9. Чмутова, І.М., Безродна, О.С., Нечипоренко, Д.І. Методичний інструментарій оцінювання комплаєнс-ризиків фінансового моніторингу банків. Бізнес Інформ. 2020. №11. С. 296—309.

10. Розен, В. фон. Комплаєнс і комплаєнс-ризики в контексті питань корпоративної відповідальності та корпоративного управління (окремі аспекти зарубіжної практики). Галицький економічний вісник. 2020. Вип. 65. № 4. С. 246—253.

11. Гура, В.В. Система комплаєнс як спосіб подолання корупції. Економіка та суспільство. 2023. №52.

12. Bognar, F., Szentes, B., and Benedek, P. (2023), "Compliance risk assessment in the banking sector: application of a novel pairwise comparison-based PRISM method", Complexity, vol. 2023, pp. 1—13.

13. Шелудько, С.А., Єгорова, А.С. Сутність комплаєнсу та його місце в банківському ризик-менеджменті. Modern Economics. 2021. № 26. С. 173—177.

14. Kodelashvili, L. (2025), "Compliance risk — what is known about it in Georgia", Deutsche internationale Zeitschrift fur zeitgenissische Wissenschaft, no. 105.

15. Національний банк України. Постанова Правління НБУ № 185 від 27 грудня 2024 р. [Електронний ресурс]. 2024. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0185500-24#Text (дата звернення: 09.06.2025).

16. Pascarella, G., Rossi, M., Montella, E., Capasso, A., De Feo, G., Botti Snr, G., Nardone, A., Montuori, P., Triassi, M., D'Auria, S., and Morabito, A. (2021), "Risk analysis in healthcare organizations: methodological framework and critical variables", Risk Management and Healthcare Policy, vol. 14, pp. 2807—2820.

17. George, C. (2020), "The essence of risk identification in project risk management: an overview", International Journal of Science and Research, vol. 9, no. 2.

18. Benedek, P., and Bognar, F. (2024), "Compliance risk assessment — results of a comprehensive literature

review", Acta Polytechnica Hungarica, vol. 21, no. 6, pp. 224—243.

19. ДСТУ ISO Guide 73:2013. Керування ризиком. Словник термінів [Електронний ресурс]. 2013. URL: https://khoda.gov.ua/image/catalog/files/dstu%-2073.pdf (дата звернення: 11.06.2025).

20. Карпінський, Р.М. Ідентифікація ризиків господарської діяльності аграрних підприємств: можливості та загрози у процесі управління. Економіка та суспільство. 2024. № 70.

21. Nicolas, S., and May, P.V. (2017), "Building an effective compliance risk assessment programme for a financial institution", Journal of Securities Operations & Custody, vol. 9, no. 3, pp. 215—224.

22. Blistanova, M., Tirpakova, M., and Galanda, J. (2022), "Proposal of risk identification methodology using the prompt list on the example of an air carrier", Sustainability, vol. 14, no. 15, article number 9225.

23. ISO 31000:2018 (2018), Risk management — guidelines, available at: https://zakon.isu.net.ua/sites/default/files/normdocs/dstu_iso_31000_2018.pdf (Accessed 11 June 2025).

24. IEC 31010:2019 (2019). Risk management — risk assessment techniques, available at: https://www.iso.-org/standard/72140.html (Accessed 11 June 2025).

References

1. Esayas, S., and Mahler, T. (2015), "Modelling compliance risk: a structured approach", Artificial Intelligence and Law, vol. 23, no. 3, pp. 271—300.

2. Sandoval, V. (2016), "The origins of the word "risk" (etymology)", available at: https://vicentesandoval.wordpress.com/2016/02/23/the-origins-of-the-word-risk-etymology/ (Accessed 6 June 2025).

3. Willett, A.H. (1901), The Economic Theory of Risk and Insurance, Columbia University Press, New York, USA.

4. Knight, F.H. (1921), Risk, Uncertainty and Profit, Houghton Mifflin, Boston-New York, USA.

5. Basel Committee on Banking Supervision (2004), "The Compliance Function in Banks (Consultative document)", available at: https://www.bis.org/publ/bcbs103.pdf (Accessed 6 June 2025).

6. G20/OECD (2023), "Principles of Corporate Governance", available at: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2023/09/g20-oecd-principles-of-corporate-governance-2023_60836fcb/ed750b30-en.pdf (Accessed 8 June 2025).

7. ISO (2021), "37301:2021 Compliance Management Systems — Requirements With Guidance for Use", available at: https://isocert.org.ua/iso-37301/ (Accessed 9 June 2025).

8. Kobelyeva, T.O. (2020), "The essence and definition of compliance risk", Bulletin of NTU "KhPI." Series: Economic Sciences, vol. 01, pp. 116—121.

9. Chmutova, I.M., Bezrodna, O.S., Nechyporenko, D.I. (2020), "Methodological tools for assessing compliance risks in financial monitoring of banks", Business Inform, vol. 11, pp. 296—309.

10. Rosen, V. Von. (2020), "Compliance and compliance risks in the context of corporate responsibility and corporate governance issues (selected aspects of foreign practice)", Galician Economic Herald, vol. 65, no. 4, pp. 246—253.

11. Gura, V.V. (2023), "The compliance system as a way to overcome corruption", Economy and Society, vol. 52.

12. Bognar, F., Szentes, B., and Benedek, P. (2023), "Compliance risk assessment in the banking sector: application of a novel pairwise comparison-based PRISM method", Complexity, vol. 2023, pp. 1—13.

13. Sheludko, S.A., and Yegorova, A.S. (2021), "The essence of compliance and its place in banking risk management", Modern Economics, vol. 26, pp. 173—177.

14. Kodelashvili, L. (2025), "Compliance risk — what is known about it in Georgia", Deutsche internationale Zeitschrift fur zeitgenissische Wissenschaft, vol. 105.

15. National Bank of Ukraine (2024), "Resolution of the NBU Board No. 185 dated December 27, 2024", available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0185500-24#Text (Accessed 9 June 2025).

16. Pascarella, G., Rossi, M., Montella, E., Capasso, A., De Feo, G., Botti Snr, G., Nardone, A., Montuori, P., Triassi, M., D'Auria, S., and Morabito, A. (2021), "Risk analysis in healthcare organizations: methodological framework and critical variables", Risk Management and Healthcare Policy, vol. 14, pp. 2807—2820.

17. George, C. (2020), "The essence of risk identification in project risk management: an overview", International Journal of Science and Research, vol. 9, no. 2.

18. Benedek, P., and Bognar, F. (2024), "Compliance risk assessment — results of a comprehensive literature review", Acta Polytechnica Hungarica, vol. 21, no. 6, pp. 224—243.

19. Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine (2014), "DSTU ISO Guide 73:2013 Risk management. Glossary of terms", available at: https://khoda.gov.ua/image/catalog/files/dstu%2073.pdf (Accessed 11 June 2025).

20. Karpinsky, R.M. (2024), "Identification of risks in the economic activities of agricultural enterprises: opportunities and threats in the management process", Economy and Society, vol. 70.

21. Esayas, S., and Mahler, T. (2015), "Modelling compliance risk: a structured approach — template & figures", Artificial Intelligence and Law, vol. 23, no. 3, pp. 271—300.

22. Nicolas, S., and May, P.V. (2017), "Building an effective compliance risk assessment programme for a financial institution", Journal of Securities Operations & Custody, vol. 9, no. 3, pp. 215—224.

23. Blistanova, M., Tirpakova, M., and Galanda, J. (2022), "Proposal of risk identification methodology using the prompt list on the example of an air carrier", Sustainability, vol. 14, no. 15, article number 9225.

24. ISO 31000:2018 (2018), Risk management — guidelines, available at: https://zakon.isu.net.ua/sites/default/files/normdocs/dstu_iso_31000_2018.pdf (Accessed 11 June 2025).

25. IEC 31010:2019 (2019). Risk management — risk assessment techniques, available at: https://www.iso.-org/standard/72140.html (Accessed 11 June 2025).

Стаття надійшла до редакції 06.10.2025 р.